

Poročilo o projektni nalogi pri predmetu Matematično modeliranje

Matija Krigl

May 2024

Contents

1	Naloga	1
2	Diskretna verižnica in iskanje težišč	2
2.1	Matematično ozadje	2
3	Interpolacija polinoma	4
3.1	Matematično ozadje	4
4	Izračun dolžine krivulje	5
4.1	Matematično ozadje	5
5	Razdalja med najnižjema točkama	6
6	Viri in literatura	10

1 Naloga

Dana je diskretna verižnica (podatki so mase in dolžine posameznih členkov ter obesišči verižnice).

- Za vsak posamezen členek verižnice določite njegovo težišče.
- Skozi obesišči verižnice in težišče vsakega posameznega členka napeljite interpolacijski polinom p .
- Izračunajte dolžino l polinoma p med obesiščema.
- Določite zvezno verižnico, ki poteka skozi dani obesišči in ima dolžino enako l . Kakšna je razdalja med najnižjo točko polinoma p (gledano med obesiščema) in najnižjo točko zvezne verižnice?

2 Diskretna verižnica in iskanje težišč

2.1 Matematično ozadje

Diskretna verižnica je vrv sestavljena iz gibko vpetih togih členkov, palic. Imenujemo jo *verižnica*, ker ima obliko prosto obešene vrvi.

Naj bo diskretna verižnica sestavljena iz $n + 1$ členkov dolžin

$$L_i, \quad i = 1, 2, \dots, n + 1$$

in mas

$$M_i, \quad i = 1, 2, \dots, n + 1.$$

Da bi določili težišča posameznih členkov, moramo najprej izračunati koordinate njihovih krajišč:

$$(x_i, y_i), \quad i = 0, 1, \dots, n + 1,$$

kjer sta obeščišči podani kot (x_0, y_0) in (x_{n+1}, y_{n+1}) .

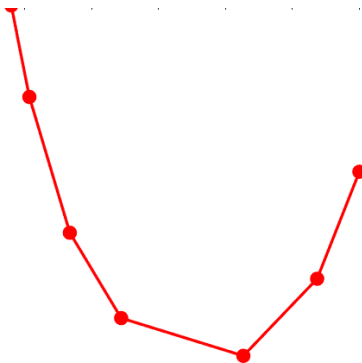

Figure 1: Primer diskretne verižnice sestavljene iz 6-tih členkov.

Ravnotežne pogoje dosežemo z zahtevo, da je težišče čim nižje, kar je ekvivalentno minimizaciji potencialne energije.

Koordinati težišča palice izračunamo kot srednjo vrednost koordinat obeh koncev palice. Zato moramo poznati koordinate prijemališč ravne palice $A(x_{i-1}, y_{i-1})$ in $B(x_i, y_i)$. Vsak par zaporednih točk je enako oddaljen kar ustreza radiju krožnice. Težišče palice $T_i(\alpha_i, \beta_i)$:

$$\alpha_i = \frac{x_{i-1} + x_i}{2}$$

$$\beta_i = \frac{y_{i-1} + y_i}{2}$$

To lahko zapišemo tudi kot vektor:

$$T_i = \left(\frac{x_{i-1} + x_i}{2}, \frac{y_{i-1} + y_i}{2} \right)$$

Vezani ekstrem prevedemo na neveznega z uvedbo Langrangeovih multiplikatorjev. Ravnotežne enačbe dobimo z odvajanjem nevezanega ekstrema funkcije s parcialnim odvajanjem po x_i , y_i , in λ_i . Problem prevedemo na sistem $3n+1$ enačb za $3n+1$ neznank.

$$\begin{aligned}\xi_i &= x_i - x_{i-1}, & i &= 1, 2, \dots, n+1, \\ \eta_i &= y_i - y_{i-1}, & i &= 1, 2, \dots, n+1.\end{aligned}$$

Vpeljemo tudi spremenljivko za delno vsoto μ_i :

$$\mu_i = \frac{M_i + M_{i+1}}{2}.$$

Funkcija F_uv - Matlab

Funkcija ima spremenljivko **w** in vrne vrednost vektorske funkcije za diskretno verižnico.

Izračunamo kvoc:

$$\frac{\eta_i}{\xi_i} = v - u \sum_{j=1}^{i-1} \mu_j, \quad i = 1, 2, \dots, n+1,$$

Z uporabo kvoc izračunamo vektorja θ in ξ . Ker velja

$$\begin{aligned}U(u, v) &= \sum_{i=1}^{n+1} \xi_i - (x_{n+1} - x_0), \\ V(u, v) &= \sum_{i=1}^{n+1} \eta_i - (y_{n+1} - y_0),\end{aligned}$$

smo problem prevedli na manjši sistem.

Z uporabo **fsolve** poiščemo ničle funkcije. Tako izboljšamo začetni približek **w_0** določimo neznanki v in u .

Funkcija diskVeriznica - Matlab

Ko najdemo u in v , lahko izračunamo horizontalne (ξ_i) in vertikalne (η_i) komponente za vsak členek.

Velja:

$$\xi_i = \frac{L_i}{\sqrt{1 + \left(v - u \sum_{j=1}^{i-1} \mu_j\right)^2}}, \quad i = 1, 2, \dots, n+1,$$

in

$$\eta_i = \xi_i \left(v - u \sum_{j=1}^{i-1} \mu_j \right), \quad i = 1, \dots, n+1.$$

Izračunamo koordinate x in y . ξ predstavlja horizontalne razdalje med vozlišči, η pa predstavlja vertikalne razdalje med vozlišči. `cumsum` izračuna kumulativno vsoto teh razdalj in dobimo končne koordinate x in y .

Funkcija `dolociTezisce` - Matlab

Funkcija uporablja vektorske operacije za izračun težišč. Koordinate členkov v matriki (*koordinate_clenkov*). Težišča se izračunajo tako, da vzamemo povprečje vsakega para sosednjih točk.

3 Interpolacija polinoma

3.1 Matematično ozadje

Interpolacija polinomov je metoda, s katero najdemo polinom, ki gre skozi nabor danih točk. Predpostavimo, da imamo n točk $(x_1, y_1), (x_2, y_2), \dots, (x_n, y_n)$. Želimo najti polinom $P(x)$ stopnje $n - 1$, ki zadošča pogoju:

$$P(x_i) = y_i \quad \text{za vse } i = 1, 2, \dots, n.$$

V našem primeru so točke $(x_1, y_1), (x_2, y_2), \dots, (x_n, y_n)$ koordinate dveh obesišč verižnice in težišč vsakega posameznega člena.

Funkciji `polyfit` in `polyval` - Matlab

Funkciji `polyfit` in `polyval` omogočata delo s polinomske interpolacijo in evalvacijo polinomov. Povežimo to s konceptom interpolacije polinomov.

Funkcija `polyfit` je MATLAB-ova funkcija, ki izračuna koeficiente polinoma, ki najboljše ustreza naboru podatkov v smislu najmanjših kvadratov. Če imamo podatke (x, y) , uporaba funkcije `polyfit` je:

$$p = \text{polyfit}(x, y, n)$$

kjer je: x vektor abscis (x-koordinat) podatkovnih točk; y je vektor ordinat (y-koordinat) podatkovnih točk; n stopnja polinoma. Funkcija `polyfit` vrne vektor koeficientov polinoma $p(x) = p_1x^n + p_2x^{n-1} + \dots + p_{n+1}$.

Funkcija `polyval` je MATLAB-ova funkcija, ki vrednoti polinom z danimi koeficienti pri določenih vrednostih x . Če imamo polinom določene koeficiente p , uporaba funkcije `polyval` je:

$$y = \text{polyval}(p, x)$$

kjer je: p vektor koeficientov polinoma; x so točke, pri katerih želimo vrednotiti polinom.

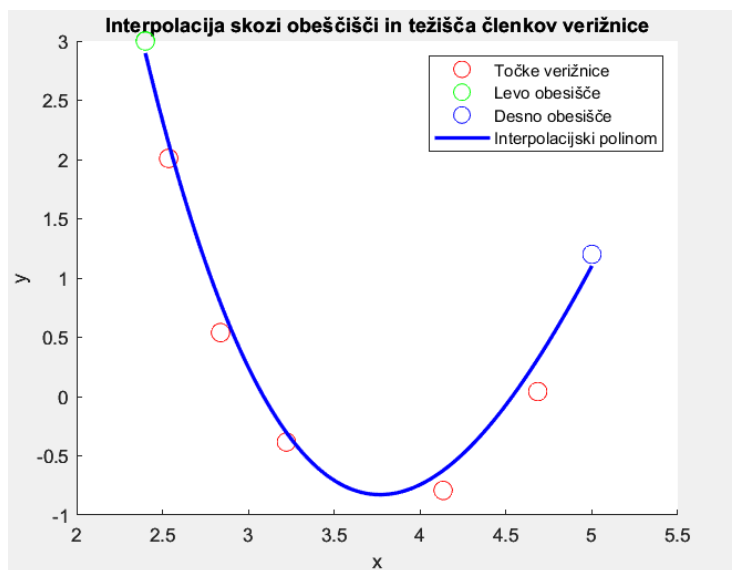

Figure 2: Primer interpolacije polinoma iz 6-tih členov.

4 Izračun dolžine krivulje

4.1 Matematično ozadje

Dolžina krivulje, ki jo opisuje polinom med dvema točkama, temelji na formuli za dolžino krivulje v ravnini.

Dolžina krivulje je enaka vsoti neskončno majhnih segmentov krivulje. Majhen segment dolžine krivulje ds med dvema točkama (x, y) in $(x + dx, y + dy)$ je podan z:

$$ds = \sqrt{dx^2 + dy^2}$$

Če izrazimo dy v odvisnosti od dx , dobimo:

$$ds = \sqrt{1 + \left(\frac{dy}{dx}\right)^2} dx$$

Celotna dolžina krivulje med točkama $x = a$ in $x = b$ je torej:

$$l = \int_a^b \sqrt{1 + \left(\frac{dy}{dx}\right)^2} dx$$

5 Razdalja med najnižjema točkama

Najnižja točka interpolacijskega polinoma

Prvi odvod polinoma p je polinom dp . Kadar je prvi odvod enak nič, imamo stacionarno točko. Na tej točki je bodisi maksimalen, minimalen ali ima točko prevoja. Polinom predstavljen s svojimi koeficienti nam `polyder` vrne koeficiente odvoda tega polinoma.

$$dp = \text{polyder}(p)$$

Iskanje ničel prvega odvoda (stacionarne točke):

$$\text{stacionarne\_tocke} = \text{roots}(dp)$$

Funkcija `roots(dp)` najde ničle polinoma dp (oz. stacionarne točke polinoma p).

Relavantne stacionarne točke ležijo znotraj intervala $[a, b]$. Filtriramo stacionarnih točk znotraj intervala $[a, b]$.

Izračunamo še vrednosti polinoma v stacionarnih točkah:

$$\text{vrednosti\_relavantnih} = \text{polyval}(p, \text{relavantne\_stacionarne})$$

Funkcija `polyval(p, relavantne_stacionarne)` izračuna vrednosti polinoma p v filtriranih stacionarnih točkah.

Izračun vrednosti polinoma na robovih intervala:

$$\text{rob\_a} = \text{polyval}(p, a)$$

$$\text{rob\_b} = \text{polyval}(p, b)$$

Nato izračunamo vse pomembne vrednosti in združimo vrednosti polinoma v vseh relevantnih točkah (stacionarnih točkah in robovih intervala) in njihove koordinate.

$$\begin{aligned} \text{vrednosti\_interp\_pol} &= [\text{vrednosti\_relavantnih}; \text{rob\_a}; \text{rob\_b}]; \\ \text{tocke\_interp\_pol} &= [\text{relavantne\_stacionarne}; a; b]; \end{aligned}$$

Uporabimo funkcijo `min`, da najdemo najmanjšo vrednost izmed vseh relevantnih vrednosti. `min_value` bo najmanjša vrednost, `min_index` pa indeks, kjer se ta vrednost pojavi. `najnizja_tocka_pol` bo koordinata x , kjer polinom doseže to najmanjšo vrednost.

$$\begin{aligned} [\text{min\_value}, \text{min\_index}] &= \text{min}(\text{vrednosti\_interp\_pol}); \\ \text{najnizja\_tocka\_pol} &= \text{tocke\_interp\_pol}(\text{min\_index}); \end{aligned}$$

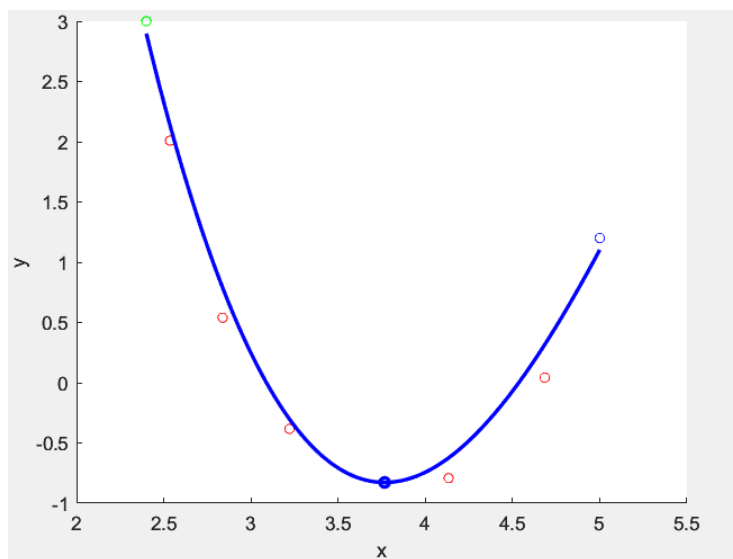

Figure 3: Primer interpolacijskega polinoma in njegov minimum

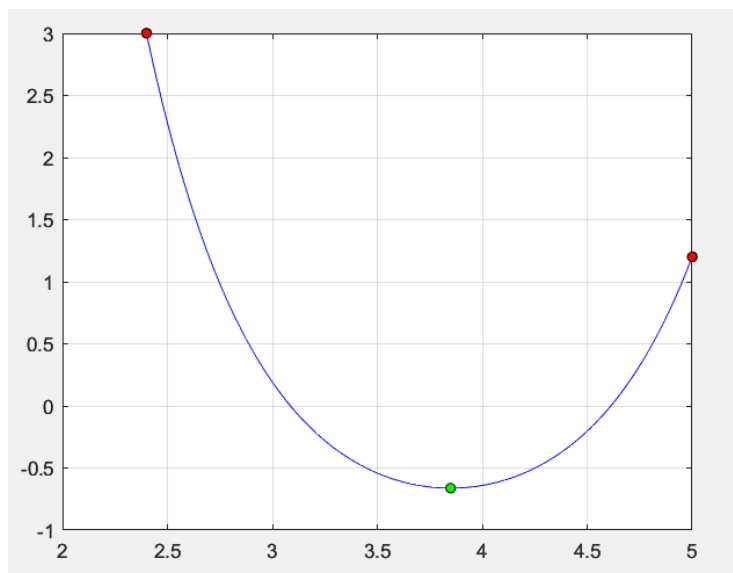

Figure 4: Primer zvezne verižnice in njen minimum

Zvezna verižnica

Zvezna verižnica opisuje obliko idealne vrvi, ki je obešena med dvema točkama in podvržena samo svoji teži.

Oblika verižnice je podana z enačbo:

$$y = a \cosh\left(\frac{x}{a}\right),$$

kjer je $\cosh$ hiperbolični kosinus in a pozitivna konstanta, ki je določena s fizikalnimi lastnostmi vrvi in geometrijo problema.

Tanke gibka nit je obešene v točkah $T_1 = (a, A)$ in $T_2 = (b, B)$, če ima nit dolžino ℓ .

Oblika verižnice je opisana s funkcijo $y = w(x)$.

Funkcija w minimizira potencialno energijo, kar pomeni, da mora biti funkcional ϕ minimalen:

$$\phi(w) = \int_a^b w(x) \sqrt{1 + w'^2(x)} dx.$$

Geometrijski pogoji:

$$w(a) = A, \quad w(b) = B.$$

Izoperimetrični pogoj:

$$\int_a^b \sqrt{1 + w'^2(x)} dx = \ell.$$

Problem rešimo z uvedbo Lagrangeovega multiplikatorja in Euler-Lagrangeove enačbe. Enačbo zvezne verižnice rešimo parametrično z Jacobijevo iteracijo.

Poglejmo, kako je ta teorija implementirana v MATLAB kodi.

zvVeriznica_iteracijskaFun - Matlab

Ta funkcija uporablja iterativni pristop za reševanje enačbe $z = \sinh(\rho z)$, kjer je ρ parametrična konstanta. To je v skladu s teoretično izpeljavo, kjer enačbo rešujemo z Jacobijevo iteracijo. S tem izračunamo približek $z = \lim_{k \rightarrow \infty} z_k$.

zvVeriznica - Matlab

To je glavna funkcija za izračun in risanje zvezne verižnice. Funkcija uporablja iterativni rezultat z za izračun parametrov v, u, C, D in nato določi obliko verižnice $w(x)$ ter jo nariše.

Ko imamo izračunan z , izračunamo parametra v, u :

$$v = \operatorname{atanh}\left(\frac{B - A}{L}\right) + z$$

$$u = \operatorname{atanh}\left(\frac{B - A}{L}\right) - z$$

še C, D :

$$C = \frac{b - a}{v - u}$$

$$D = \frac{av - bu}{v - u}$$

Izračun λ :

$$\lambda = A - C \cosh\left(\frac{a - D}{C}\right)$$

Velja $w(x)$:

$$w(x) = \lambda + C \cosh\left(\frac{x - D}{C}\right)$$

Najnižja točka $T_{\min}$:

$$T_{\min} = [D, \lambda + C]$$

Matematično ozadje za izračun razdalje

Matematično ozadje za izračun razdalje med dvema točkama v ravnini temelji na evklidski geometriji. Evklidska razdalja med dvema točkama v dvodimenzionalnem prostoru je podana z Pitagorovim izrekom.

Če imamo dve točki $P_1 = (x_1, y_1)$ in $P_2 = (x_2, y_2)$, je razdalja d med njima izračunana kot:

$$d = \sqrt{(x_2 - x_1)^2 + (y_2 - y_1)^2}$$

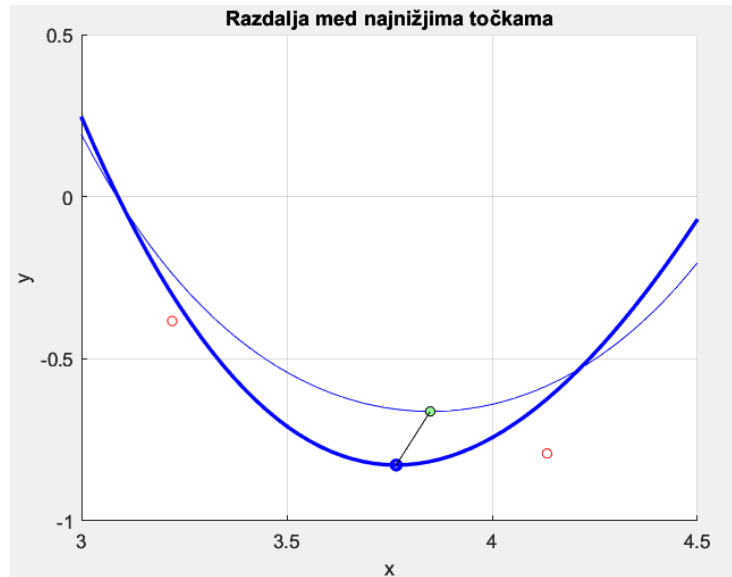

Figure 5: Razdalja

6 Viri in literatura

- Zapiski s predvanj in vaj pri predmetu Matematično modeliranje, dostopno: <https://ucilnica.fmf.uni-lj.si/course/view.php?id=135>Spletna učilnica
- Teorija za izračun dolžine krivulje, dostopno na https://mathinsight.org/length_curves_refresherMath Inside.
- Matlabov center za pomoč in dokumentacija vgrajenih funkcij <https://ch.mathworks.com/help/matlab/re>Works.
- Matlab: Curve Fitting (polyfit and polyval) <https://www.youtube.com/watch?v=GOwPA1LPDaQt=374>